

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

Hi ha algú al capdavant?

El retaule del poder és colpidor

La primavera del 2011, en una reunió del Consell d'Administració d'una entitat bancària que feia gala d'estar "al servei del país" es va acordar treballar per fer fora el govern socialdemòcrata que jo encapçalava.

No havíem estat *obedients*. Una de les principals accionistes i membre del Consell d'Administració d'aquella entitat bancària ho va declarar al diari econòmic espanyol *Expansión*: "A Andorra hem fet fora un govern perquè no feia el que calia."

Per això el conseller delegat de l'entitat bancària, "al servei del país", va encomanar construir una força política "transversal" per aconseguir una majoria que havia de semblar "modernista". Era la teoria de Lampedusa: "Canviar perquè res no canviï".

El finançament de l'operació d'enderroc va anar a càrrec de l'entitat promotora de la iniciativa. Tant és així que el mateix conseller delegat de l'entitat es reunia amb l'agència de comunicació que portava la campanya de DA per a fer-ne el seguiment.

Amb un finançament tan *estupendo* i amb un assessorament de comunicació tan escaient l'onada de DA va baixar des de la Plaça Coprínceps d'Escaldes-Engordany i va aconseguir majoria absoluta al Consell General.

El seu argument del 2011 – propi d'un escenari del cinema de catàstrofes – era que el govern socialdemòcrata que jo encapçalava esquinçaria l'economia andorrana –la "seva"– i es preveia una veritable apocalipsi. No hi

hauria supervivents. Van manar vuit anys.

Després l'apocalipsi va arribar, sí, però en forma de pandèmia, el març del 2020, i empresaris, professionals independents i els assalariats van subsistir sense que hi hagi cap orientació clara que permeti albirar un futur més esperançador.

Deu anys després el director general/conseller delegat de l'entitat bancària "al servei del país" va ser defenestrat pels mateixos que ell va encimbellar i esdevé evident el naufragi de certes elits que dirigeixen el govern, aquella entitat financera i subvencionen un mitjà de comunicació digital.

Què pensa l'Autoritat Financera Pública de l'absorció de Vall Banc per Crèdit Andorrà?

El partit dissenyat a la darrena planta de l'edifici emblemàtic de la Plaça de la Rotonda d'Andorra la Vella segueix ocupant els despatxos de l'Edifici Administratiu. I des de la darrera planta de la Plaça de la Rotonda se segueix marcant, sense dissimular, la pauta al Govern.

L'any passat van defenestrar el director de l'Autoritat Financera Pública, que no els deixava distribuir dividendes per la seva delicadíssima situació de balanç, i ara estan fent mans i mànigues perquè l'AFA els beneeixi, amb l'obediència guda, l'adquisició

de Vall Banc.

Han posat el cap de Govern al centre d'una fotografia de fusió de les estacions d'esquí de Soldeu el Tarter i Arinsal-Pal que orquestra Crèdit Andorrà per apalancar els deutes. Els cal controlar el negoci de la neu i el Comú de Canillo i el Comú de la Massana, no fos cas.

Som molts els que pensem que aniríem molt millor si tinguéssim al davant persones que es distingissin més per la seva intel·ligència que no pas per la seva obediència i per la seva capacitat de veure les coses tal com són i no com semblen.

Mentre, la gestió –plena de fantasia– de les finances públiques, ens està endeutant, a tots nosaltres i a les generacions futures, sense cap pla ni projecte.

No hi ha un projecte sobre el futur del sistema financer. L'escandalosa gestió –més aviat condonació– del deute de Vall Banc amb l'Estat i l'amical suport del Govern a l'absorció d'aquesta entitat per Crèdit Andorrà ho confirma. I l'informe recent de l'agència Fitch Ratings ho ratifica.

Què pensa l'Autoritat Financera Pública d'aquesta operació? Quins seran els costos per a l'Estat?

No és èticament admissible ni tampoc institucionalment normal que el Govern adopti decisions d'aquest abast, sense parlar-ne amb la comissió de Finances del Consell General i al marge de les normes de la Llei General de les Finances Públiques.